

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tost/48/2018
Identifikačné číslo spisu: 9515100180
Dátum vydania rozhodnutia: 27. novembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9515100180.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obžalovaného V. U. a spol. pre zločin založenia zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa 296 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 27. novembra 2018 v Bratislave, o sťažnosti obžalovaného W. B. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 12. novembra 2018, sp. zn. PK-1T/25/2015, rozhodol

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného W. B. z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd (ďalej len „špecializovaný súd“) uznesením z 12. novembra 2018, sp. zn. PK-1T/25/2015, rozhodol tak, že výrokom I. podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného W. B. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, výrokom II. podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. záruku rodičov obžalovaného - L. B. a Z. B. neprijal, výrokom III. podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub obžalovaného neprijal a výrokom IV. podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil. Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný W. B. ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jána Lemeša odôvodnil 23. novembra 2018 tak, že v zahraničí sa nezdržoval trvale, ale len 6 - 7 týždňov a potom sa na 2 týždne vracia späť do miesta trvalého bydliska. Urobil chybu, že žiadnu osobu nepoveril preberaním pošty a že sám zásielky nepreberal. Chce sa zamestnať v Bardejove a pre prípad, že by nebol doma, preberaním zásielky poverí svoju mamu. Jeho rodičia sú jednoduchí ľudia a nevedeli, že jeho neúčast' na hlavnom pojednávaní môžu ospravedlniť. Plne ich však rešpektuje a váži si ich; ak sa s ním mama nevedela spojiť, bolo to preto, lebo pracoval na stavbách, kde je telefonovanie obmedzené. Chápe, že po posledných skúsenostiach súd nemusí jeho sľubu veriť, z jeho strany však išlo o skratové konanie a mal by mať možnosť ho napraviť. Nechce sa vyhýbať trestnému stíhaniu a ak odvolací súd potvrdí odsudzujúci rozsudok, nebude sa vyhýbať ani nástupu do výkonu trestu. S ohľadom na tieto skutočnosti obžalovaný B. požiadal, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu. Sťažnosť obvineného spolu s kompletným spisovým materiálom bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložená 20. novembra 2018. Následne najvyšší súd na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i

konanie týmto výrokom predchádzajúce a zistil, že táto nie je dôvodná. Podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest. Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas. Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd z previerky spisového materiálu zistil, že na obžalovaného B. bola podaná obžaloba prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) zo 17. augusta 2015, sp. zn. VII/1 Gv 157/12/1000-96, pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe (zv. XI, č. 1. 3109). Rozsudkom špecializovaného súdu zo 17. mája 2016, sp. zn. PK-1T/25/2015, bol obžalovaný B. uznaný vinným zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorý rozsudok bol uznesením najvyššieho súdu z 18. apríla 2018, sp. zn. 4 To 4/2018, podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. a § 322 ods. 1 Tr. por. zrušený a vec bola vrátená špecializovanému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol (zv. XIV, č. 1. 3900, zv. XV, č. 1. 4105). Uznesením špecializovaného súdu z 12. septembra 2018, sp. zn. PK-1T/25/2015, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 1. októbra 2018, sp. zn. 6 Tost 32/2018, bol obžalovaný B. výrokom I. podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. vzatý do väzby s tým, že táto začala plynúť 12. septembra 2018 od 07.10 hod. a bude sa vykonávať v ÚVV Bratislava, výrokom II. súd podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil (zv. XVI, č. 1. 4273). Dňa 2. novembra 2018 podal obžalovaný B. žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ku ktorej pripojil svoj sľub a záruku rodičov - L. a Z. B. (zv. XVII, č. 1. 4522). O žiadosti súd rozhodol napadnutým uznesením po vypočutí obžalovaného 12. novembra 2018 (zv. XVII, č. 1. 4531). Vo vzťahu k materiálnym dôvodom väzby je v zmysle § 79 ods. 2, ods. 3 Tr. por. v spojení s uplatneným väzobným dôvodom podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., potrebné u obvineného B. skúmať, či trestné stíhanie je proti nemu vedené naďalej dôvodne a či sa podozrenia voči nemu ďalším vykonaným dokazovaním prehĺbujú, a zároveň, či pretrvávajú obava, že by obvinený mohol ujsť alebo sa skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest. Vo vzťahu k tomuto najvyšší súd konštatuje, že obžalovaný B. bol medzičasom - od posledného rozhodovania o väzbe z 1. októbra 2018, rozsudkom špecializovaného súdu z 22. októbra 2018, sp. zn. PK-1T/25/2015, opätovne uznaný vinným zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., za čo mu súd podľa § 277 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov (zv. XVII, č. 1. 4466). K existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. najvyšší súd uvádza, že od posledného rozhodovania o väzbe nedošlo k žiadnym takým novým skutočnostiam, ktoré by u neho mohli

rozptýliť obavu, že sa bude vyhýbať trestnému stíhaniu. Pokiaľ ide o ďalšie sľuby obžalovaného, ani najvyšší súd im neuveril. V tomto smere opätovne poukazuje na fakt, že obžalovanému (dlhodobo) nebolo možné doručovať súdne písomnosti na adresu jeho trvalého pobytu (viď zv. XIV, č. l. 3990 - 3992, 4007 - 4009, 4012 - 4013, zv. XV, č. l. 4142, 4226, 4233, 4248 - 4253), čo vyvrcholilo zmarením hlavného pojednávania nariadeného na 10. a 12. júla 2018. Ani jeho obhajca - JUDr. Ján Lemeš nemal vedomosť, kde by sa obžalovaný mohol nachádzať, nebol s ním v kontakte, ktorá skutočnosť ho v tom čase viedla k ukončeniu spolupráce (zv. XVII, č. l. 4246 - 4247). Prítomnosť obžalovaného sa na hlavnom pojednávaní podarilo zabezpečiť až na základe predvedenia príslušníkmi OO PZ Bardejov; pritom z okolností predvedenia bolo zrejmé, že ani na ďalšie nariadené hlavné pojednávanie sa obžalovaný nechystal ustanoviť (hoci obžalovaný tvrdil, že 12. septembra 2018 o 9:00 hod. sa dostaví do Pezinka na pojednávanie, ešte ráno o 7:10 hod. sa nachádzal doma v N.). Aj skutočnosť, že obžalovaný sa dlhodobo zdržiaval v Holandsku (hoci v sťažnosti obžalovaný deklaruje, že sa zamestná v Bardejove, zároveň ale pripúšťa, že by mohol odísť - tentokrát by už ale matku poveril preberaním zásielok) a pritom nikoho nespĺnomocnil na preberanie zásielok, internet v zahraničí nepoužíval a nemal ani predplatené mobilné dáta (zv. XVI, č. l. 4259 - 4260) vzbudzuje u najvyššieho súdu vážnu obavu, že by sa naďalej mohol vyhýbať trestnému stíhaniu. Vo vzťahu k možnosti nahradenia väzby podľa § 80 ods. 1 Tr. por. sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil s podrobne rozvedenými úvahami súdu prvého stupňa, ktorý zdôvodnil, prečo záruku jeho rodičov (neúspešná telefonická komunikácia s matkou obžalovaného, ich vyšší vek, dlhodobé zdržiavanie sa obžalovaného v zahraničí), písomný sľub obžalovaného (už v minulosti opakovane sľuboval, že sa na pojednávanie dostaví), resp. dohľad probačného a mediačného úradníka (obžalovaný sa dlhodobo voľne pohyboval po Českej republike a Holandsku, a teda efektívny dohľad ani nie je reálny), nepovažoval za postačujúci. Vychádzajúc z týchto úvah najvyšší súd sťažnosť obžalovaného W. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.